

RELIGIO I SEGLE XXI

“El segle XXI serà religiós, o no serà.” Una frase que torna de tan en quan a l’actualitat. En el context de la seva època, Malraux, veia que l’ateisme erigit en dogma en alguns països, no tindria futur, i que hi hauria un retorn a la espiritualitat a curt o llarg termini. Les grans religions últimament, han vist minvades les seves files, i molts grups religiosos i sectes de totes menes s’han anat aprofitant del buit espiritual per a captar molts adeptes arreu del món. D’altra banda, estem assistint a un revifament de nuclis molt durs de les grans religions que volen retornar als fonaments o la radicalitat d’un fe viscuda d’una manera total i integral. Els creients liberals, tolerants i dialogants del món no ens podem creuar els braços davant de la barbàrie practicada per alguns que diuen que ens representen o que volen preservar el territori de les invasions dels infidels.

Vam començar el segle XXI fa uns mesos, i sembla que en lloc de “ser religiós”, més aviat està amenaçat per aquests fanatismes que ens fan témer l’altra part de la frase “o no serà”. Més que guerres de religions o de denominacions, són guerres de fanatismes que no ens deixen viure en pau.

Ens cal un canvi en la mateixa percepció de la paraula religió. Hauria de ser en tots els països un factor d’humanització, de diàleg i d’acollida. Segons el tema del Calendari Interreligiós de la Unesco d’aquest any, totes les religions estan a favor de la pau de l’ésser humà. Això no baixarà del cel, ha de sortir de la terra, del cor de cadascú.

El Punt, 18.09.01 Natalia Reverdin.